

Λειψυδρία

Αφηγούμαστε ιστορίες για το νερό από τη Κάλυμνο τη Τέλενδο και τη Ψέριμο.

Κλήδονας

Η γιαγιά Καλοτίνα αφηγείται το έθιμο του Κλήδονα από την Κάλυμνο όπου οι ελεύθερες κοπέλες, με τη βοήθεια μιας κανάτας νερού, μάθαιναν το επάγγελμα αυτού που έμελε να παντρευτούν!

www.water-scarcity.gr

Συντελεστές επεισοδίου:

Ευγενία Τσιάνου – Συντονίστρια δράσης, Δημιουργός Περιεχομένου, DISSCO.ch

Πάνος Πετρίδης – Δημιουργός Περιεχομένου, DISSCO.ch

Γιώργος Πατεράκης – Συνθέτης/Μουσικός, String Theory

Αναπόκριση στο κάλεσμα του έργου *Το Νερό μας Αφορά* του Ελληνικού Κέντρου Θαλασσίων Ερευνών στο πλαίσιο του προγράμματος «Διαχείριση Υδάτων» με συγχρηματοδότηση από την Ισλανδία, το Λιχτενστάιν και τη Νορβηγία μέσω των EEA Grants και το Υπουργείο Ανάπτυξης και Επενδύσεων.

Καλοτίνα [00:00:03] Με βαφτίσανε Καλοτίνα που ήταν η αδερφή της μητέρας μου η πρώτη.

Καλοτίνα [00:00:10] Στα παλιά τα χρόνια η Κάλυμνος είχε πολλά ανέκδοτα, έθιμα, διάφορα. Η Κάλυμνος ήτανε όλο στενοί δρόμοι, στενά δρομάκια και κάθε δρόμος είχε σπίτι από δω, σπίτι από κει, κι είχε κοπελιές είχε νεαρούς.

Καλοτίνα [00:00:31] Λοιπόν, είχαμε ένα έθιμο στις 24 του Ιουνίου του Αγίου Ιωάννου κάναμε τον Κλήδονα. Ο Κλήδονας είχε αυτόν τον σκοπό. Έβγαινε ένα σχέδιο, αυτό το επάγγελμα του γαμπρού που θα έπαιρνες. Φτωχοδουλειά ήταν τότε η Κάλυμνος. Είναι πριν το 40.

Καλοτίνα [00:01:01] Πάρα πολλοί Καλύμνιοι πήγανε στη Ρωσία. Η Ρωσία ήκμαζε τότε και το μόνο επάγγελμα που περνούσε ήταν η παντόφλα. Όλοι οι Καλύμνιοι που πήγαιναν πάνω, παντόφλες πουλούσαν. Και δώστου λοιπόν τα ρούβλια να τα τσεπώνουν. Ο πατέρας μου, ράφτης, όπως βλέπετε τώρα στη βιτρίνα τα κουστούμια, τέτοιο ράψιμο έκανε.

Καλοτίνα [00:01:35] Μαζευότανε οι κοπέλες της κάθε γειτονιάς, οι λήφτερες για να κάνουν τον Κλήδονα. Αυτός ο Κλήδονας γινόταν ως εξής: Βάζανε μια κανάτα νερό κι έβαζε κάθε κοπέλα ένα δικό της αντικείμενο μέσα, ή σταυρό ή δαχτυλίδι, ή οτιδήποτε. Η κάθε κοπέλα είχε φροντίσει για τον εαυτό της βουλοκέρι, πως το λένε, αυτό που λιώνει. Αφού τα έβαζαν όλα αυτά μέσα, ο μαστραπάς κλείδωνε, δηλαδή σκεπαζόταν. Την άλλη μέρα μαζεύονταν πάλι να τον ανοίξουνε. Βάζανε ένα μικρό παιδί να βοηθήσει το χεράκι του στην κανάτα, να βγάλει ένα αντικείμενο και θα πει: τίνος είναι; εσένα, εμένα... Λοιπόν το κρατούσε αυτή η κοπέλα και είχανε ένα μπρίκι και το βάζανε πάνω σ'ένα ζεστό μέρος, να λιώσει από μέσα το βουλοκέρι. Όταν έλιωνε το βουλοκέρι, το πετούσε η κοπέλα μες στην άλλη κανάτα που είχε κρύο νερό. Από κει λοιπόν έβγαινε ένα σχέδιο: Αυτό το επάγγελμα του γαμπρού που θα 'παιρνε!

Καλοτίνα [00:03:02] Της μητέρας μου της έτυχε λέει ραπτομηχανή. Έτσι βγήκε από το ποτήρι, από μέσα. Μάνα, μάνα ράφτη θα πάρω! Κι αυτή τό 'χε πια στο νου της, αχ αυτό θα πάρω. Και μετά το νερό αυτό το πηγαίνανε στη θάλασσα το πρωί και κάνανε την πρώτη βουτιά. Ο πατέρας μου, μόλις ήρθε λοιπόν στην Κάλυμνο ήταν ελεύθερος. Ε, τώρα λέει Μιχάλη, να σε παντρέψουμε. Η μητέρα μου ήταν τότε λεύτερη και ήταν του σπογγέμπορου κόρη. Άμα είχες προίκα, νάτος ο γαμπρός. Και βγήκε λοιπόν της μάνας μου το σχέδιο αυτό, πώς το λένε, ραπτομηχανή!

[00:04:12] Μια σειρά ηχητικών ιστοριών για τη λειψυδρία στην Ελλάδα. Μια ανταπόκριση στο κάλεσμα του έργου "Το νερό μας αφορά" του Ελληνικού Κέντρου Θαλασσίων Ερευνών. Ακούστε το στο water-scarcity.gr.